

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Έξακοι λουθουρίσιν αἱ παχὰ τὴν Πυνίκα, δεπάνη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπαρχίας, διεξαγόμεναι ἀνασκαφαὶ. Οὐ γνωστὸν ζήτημα σοδαρὸν ἡγέρθη περὶ τῆς γηγεστήτος ἀφ' ἐνὸς τῆς μεγρεὶ σῆμαρον θεωρουμένης Πυνίκος, καὶ περὶ τῆς γρυνολογίας αὐτῆς ἔτεσσι τοῦ κολοσσαίου ἡμικυκλικοῦ ἀναλήμματος, διπερ ὑπὸ τινῶν καὶ Πελασγικὸν ἔτι ἔθεωρετο. Ἔγένοντο διάφοροι σκαραβαῖ μέγρει βάθους τριῶν καὶ πλέον ἔτι μέτρων, ἀποκαλύψασαι αὐτὸν τοῦτο τὸ ἀσχαλὸν βραχῶδες ἔδαφος, διπερ φαινεται δὲτητὸν εἰπολοὶς λελαξευμένον πρὸς ἴσοπέδωντιν προσέστι τοῖχος ἐκ δόμου βαθυμῶτάς, καὶ τετράγωνος προεξογή, ἔσθωσεν τοῦ μεγάλου ἀναλήμματος, διπερ ἀπέστιγη οὕτω δὲτι κατεσκεύασθη κατόπιν, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι πανάργανον. Τὸ εὔρεσθέν δὲ ἐστερικὸν ἀναλήμματος ἀπόδεικνύει δὲτι ὁ γῶρος ζῆτο διεσκευασμένος εἰς μικρὸν ἡμικυκλικὸν ἐπίπεδον, διπερ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔγρησιμεν διὰ δημοσίας συναθροίσεις. Προσέστι ἀπεκαλυφθῇ ὅλοκληρος ἡ μεσημβρινὴ πλευρᾶ δεξιὰ δηλασθῇ τοῦ ὑποτιθεμένου βράχιος, ως καὶ ἡ κάθετος πρὸς ταῦτα δυσμάκινὴ ἀπεκαλυφθῇ δὲτι ὡστα ἡ ἐπέρα γωνία τοῦ δόλου λελαξευμένου γράφου, διτεις ἀποτελεῖ ακριβεῖς ἡμικυκλικὸν ἄμφιθεατρικὸν ἐπίπεδον.

Μετά τινας ἡμέρας ἔνεκα τοῦ γειμῶνος καὶ τῆς λήζεως τοῦ ἐργασίου ἔτους παύουσιν αἱ ἐργασίαι, αἴτινες κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἐπαναλαμβάνονται, οἵ ὕπονθ' ἀφαρεθῆ ἡ μεγάλη παράστης τοῦ γύρωτος, καὶ οὕτως ὅλοκληρος ἡ Πυνίς τοῦ ἀποκαλυφθέντος βράχου ἔσται ἐλευθέρα, ἀποτελοῦσα ώραῖον ἐν ταύτῃ θέαμα.

Πλὴν τοῦ μέρους τούτου, ἐσκάφη καὶ ἀπεκαλύφθη μέγα μέρος καὶ τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν γύρου, ἀπόδειγμέντος δὲτι οὗτος ἀπετελεῖ τμῆμα τοῦ ἀρχαίου συνοικισμοῦ τῆς πόλεως ἐν τῷ μέσῳ ἡ ἀνωσειρικὴ φαίνεται ὁδὸς μετά τῶν λελαξευμένων ἐπὶ ταῖτης αὐλάκων διὰ τὸ ὅδωρα καὶ ἔνθεν κάκεθεν ἐπὶ τοῦ βράχου λειψανα δωρατίων καὶ διαδέρμων λελαξευμένων καὶ τούτων, ὡς καὶ μεγάλη δεξαμενὴ συγκοινωνιῶν διὰ βαθείος διαδρόμου μετά μεγάλου φράστος.

Ἐκ τῶν λοιπῶν εὐρημάτων διακρίνονται ώραια ληκυθοειδῆ εἰδώλωα, λυγίαι καὶ πληθὺς συντετριμένων ἀγγείων τοῦ Δ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἰώνος π. Χ.

Ἡ δηλη ἐπίγωσις ἐμφανίζει πολλὰ στρώματα γύρωτος ὀλυμπίων καὶ ἐκ λίθων, ητίς οὐ' ἀποτελέσῃ σπουδαιότατα κεφαλαῖα μελέτης διὰ τὴν δῆλην γρυνολογίαν καὶ γρηγοριούσης τῆς Πυνίκος, ἡ ὡς τόπου τῶν δημοσίων συναθροίσεων καὶ συνεδριών, ἡ ὡς ἵερος τεμένους πρὸς τὸν ὑπατὸν Δια, προσφόρου διὰ μεγάλας τελετὰς καὶ θυσίας, ἡ ὡς ἐτέρους ἵερος /Ἐλευσινίου :)

Ζησιμοποιηθέντος μετὰ διαφόρους διασκευὰς καὶ ὡς τόπου συναθροίσεων.

Τῆς ὅλης ἐργασίας ἐπιμελοῦνται ὡς διευθύνοντες οἱ κ. κ. Κ. Κουρουνιώτης ἔφορος ἀρχαιοτήτων, Χ. Τσούντας καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ γενικὸς ἐπόπτης κ. κ. Χ. Ἡλιόπουλος φιλόλογος.

★

Ἐν Αὐλωναριώ τῆς Χαλκίδος εὑρέθησαν ἐντὸς θολωτοῦ τάφου ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα μεγάλης ἀξίας.

— Παρὰ τὸ δέρος "Ιταμον τῆς Καρδίτσης ἀνεκαλύφθη ἀρχαῖα πόλις, περιβαλλομένη ὑπὸ πολυγωνικοῦ τείχους.

— Τὸ Εὖν Νομισματικὸν Μουσεῖον παρέλαβε 196 δηναρία ἀργυρᾶς καὶ ἐν χαλκοῦν Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Ταῦτα ἀνευρέθησαν πρό τινος ἐν Χαλκίδῃ κατὰ τὴν ἔξασκησιν τῶν στρατιωτῶν εἰς τὴν ὄχυρωτακήν. Τὰ εὔρεσθέντα ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὴν ἀρχαῖαν Ἀττικὴν διαχρημάτην. Τὸ χαλκοῦν δημάρτιον εἰκονίζει ἐπὶ τῆς δύεως τὴν Ἄγιαν Ἐλένην, τὰ δὲ λοιπά ἀνάγονται εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Μάρκου Αὐτοριλίου μεγάρις Ἡλιογαβάλου, ἣτοι ἀπὸ τῆς β' μεγρεὶ γ' ἐκπονοταστριόδος.

— Οὐ υπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν Θεσσαλ. ἀρχαιοτήτων κ. 'Αρβανιτοπούλου ἀνασκαφεῖς θολωτὸς τάφος παρὰ τὴν Δασκίταν τῶν Ἀγράρων ἀπέδωκε θήρας ὅστείνας, λίθους γλυπτούς μὲ διαφόρους παραστάσεις Σφιγγῶν, γρυπᾶς; πόρπας καὶ ἔτερα ἀντικείμενα γρυπᾶς. Ηδηκριβώθη δὲτι ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ τάφου εἰχον ταρῆ 31 πολεμισταῖς. Ἐπὶ τῆς σαρκοφάγου ὑπάρχει πλήρης ἀναπαράστασις τῆς ταφῆς κατὰ τοὺς 'Ομηρικοὺς γρόνους. Τὴν περισσέρειαν εκείνην κατέφουν οἱ Δόλοπες.

— Εν Θήραις ἀνευρέθη χαλκοῦν κάποιοπρον μὲ ἔντυπον σιμπλεγματικοῦ Διονύσου καὶ Αριάδνης; μέσω δένδρου καὶ πάνθηρος, ως καὶ γρυποῦ ζεῦγος ἐνωτίων μὲ παραστάσεις ἐρωτιδέων. Ανεσκάρηθησαν ἐπίσης τάφοι περιέχοντες πλεῖστα κτερίσματα, πήλινα ἀγγεῖα κλασικῆς τέχνης κ.τ.λ.

— Εν Λοιδούν ἔωρατάσθη ἡ εἰκοσιπενταστηρία ἀπὸ τῆς τῆς ιδρύσεως τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀγρίλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ὑπὸ τῶν συγκεντρωθέντων ἔκει ἐταίρων τῆς. Η ἐπέτειος ἑωράσθη μεγαλοπρεπῶς διὰ γεύματος εἰς τὸ ζενοδοχεῖον τῆς Μητροπόλεως, τοῦ ὁποίου προηγήθη συνέλευσις. Τῆς συνελεύσεως προήρεσε διὰ τοῦ Οὐεσμιντερ, παρῆσαν δὲ πάντες οἱ ἐν Λοιδίνῳ ἔταῖροι τῆς Σχολῆς καὶ πολλοὶ τῶν ἀσχολούμενων εἰς τὴν Τέχνην καὶ τὴν Ἀρχαιολογίαν.

— Εἰς Χιλιομόδιον εὑρέθησαν τυγχαιῶν δύο πήλινοι λυγίαι καὶ δύο χάλκινα νομίσματα.

— Εἰς Μεγαλούπολιν παρεόδηθη ὑπὸ τινος ιδιώτου εἰς τὸν ἐκεὶ σχολάζειν ἀρχαῖον ἀγαλμα.

Τὴν 20 Δεκεμβρίου

δὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,, - “ΕΛΛ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ,,

καλάμεστον ἐξ ἐκλεκτῶν δημοσιευμάτων καὶ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων.

Συνεργάται οἱ διατρεπέστεροι λόγιοι ἐξ δῆλων τῶν Ελληνισμοῦ.

Κομμόλαος τόμος ἐκ 250 σελίδων.

Διὰ τὸν διαδρομῆλας μας δρ. 2. Διὰ τὸν λοισοὸν δρ. 3.

Εἰς οὐδένα δὰ σταῇ ἀνίστηντον ἄνευ αροτρηπρωμῆς.

Οἱ ἐγγραφέντες δι' ἀρρεγιῶν συνδρομῆλαὶ απαραίτηται δσωσ αἱμα τη μήτη τοῦ απαρόντος τεύχους ἀσσοστείλωσι τὸ ἀνίστημον, ἵνα λάβωσι τὸ Ημερολόγιον.

Σηλίσαλε τὸ Ημερολόγιον μας εἰς τὰ κεντρικῶλερα θηλησταρεῖα.

Ἄσσοστείλεται ς' ἡμῶν ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.